

MORGENBADET

Utgave nr ?, årgang 23, Opplag: 16 Høst 2015

Løssalg kr 20,-Nord-Norge, subsidiert kr. 1,-

Redaksjonen var særdeles sid-rompa i år og det sedvanlige høstnummeret har blitt til et vårnummer. Beklager, beklager. Det har vært en flom av nysgjerrige, lengtende, ivrige, ja til å med litt sinte lesere som har nedringt resepsjonen for å vite når, når, når kommer nå Morgenbadet??

Her er det, kjære lesere! Redaksjonen er stolt av vårens utgave og håper den stimulerer leserne frem mot en ny og god sesong på Asperøya!

Vår matriarks 80-årsdag skal feires med pomp og prakt (ikke promp, Ingrid) den 11. april i de ærverdige lokalene i den Gamle Loge.
Hvor konger, dronninger og statsministre har feiret, skal vår egen Mor, Mormor, Farmor og Synnøve feires som det seg hør og bør!

Les mer om disse sakene:

Gjestekommentar Hugging av trær 3,5 nesten 4 årstider Personlig rekord Eirik ror rundt hele Asperøya! og ikke nok med det...

Svømmin Pizzaovn Nysti! Svømming Asperøy rundt Bryllup Nora og Steven smidd i hymens lenker... Maing av gjerdet

årets hytteprosjekt Vaktmesterboligen får et (ansikts-)løft

Hei!

Jeg er ikke så flink til å ta bilder, men jeg hadde en veldig fin uke med 10 engelske venner der ute, hvor vi spilte mye tennis, fisket og badet (mye ufrivillig bading). Kan legge til et bilde av at jeg tauer jentene i sjekta. Jeg tror forresten Per tok noen bilder av oss også.

Ellers er min store nyhet at jeg har fått sommerjobb i Lundin OG Statoil, så det blir ikke så mye ferie på Asperøy for meg i sommer. :):)
Hilsen Sunni

Redaktøren gratulerer Sunniva, men vil samtidig uttrykke savn for ikke å se hennes blide åsyn på øya i sommer!

Eirik var en kløpper i robåten i år og toppet det hele med å ro sin mor rundt hele øya! Gratulerer – for en innsats!

Marian og Alexandra fiks´et barnevakt oppdraget...dvs inntil det ble leggetid. Vi har spart våre lesere for de bildene...

Erklæring:

ASPERØYA GRØNNSAKS-OG URTEHAGE!

Vi erklærer herved at det skal ryddes plass til et jordbruksareal i området mellom Hønsehuset og Vaktmesterboligen, ved den gamle rullesteinsmuren. Dette er et langsiktig prosjekt, og vi trenger DIN hjelp! Planen for i år er å rydde området, og starte enkelt med tomater og urter. Så vi kaller alle motorsagentusiaster (Nils), lukeentusiaster (Mormor), graveentusiaster (Ivan), steinentusiaster (Eirik), kutteentusiaster (Nora) og ellers så- og planteentusiaster til å bidra med det dere kan. Prosjektledere er *Sarah og Gudbrand*.

Vaktmesterboligen ANSIKTSLØFTINGEN er betydelig, kan nesten se ut som om det er en ny hytte. Men det er det IKKE!

Dette er kun en renovering og utvidelse bakover. Vi gleder oss til innflyttingsfesten Marian, Malthe, Eivind og Nils!

Grattis!

Diverse aktiviteter 2014

Svømming rundt Asperøya Dette må vel være Marian.... Men hvem var dette??? Malthe? I hvert fall svømte Malthe, Marian, Nils, Gudbrand, Nora, Steven, Alexandra og kanskje flere? rundt Asperøy – alle på rundt 1 time.

Mange trær ble felt!

Halloween ble feiret med pumpkin pie og hummer – her var det hobbyfiskeren Magne Olsen som stakk innom med et par flotte dyr!

I forbindelse med pizzaovnen ble det anlagt en fantastisk trapp ned til bryggen. Yoga hørte

selvfølgelig med!

Og en ny sti ble anlagt mellom hovedhuset og lille toppen.

I fjor sommer ble det nok en gang heidundrende fest på Asperøy, denne gangen for å feire bryllupet til Nora & Steven! Med 80 gjester og heldags-arrangement var det en «grand affair».

Vi syns dagen var **helt** fantastisk: ekstraordinær seremoni, spektakulært vær, og utrolig oppegående gjester! Vi er absolutt verdens heldigste par.

Nå tenker dere vel, «selvfølgelig kommer de til å si det om sitt eget bryllup». Derfor har vi samlet kommentarer fra noen av gjestene. Ordene snakker for seg selv!

Spesielt takk går til Mama, som gav alt hun hadde for at det skulle bli verdens beste fest, for fantastisk planlegging og for at hun tenkte på selv de aller minste detaljer, til O. Harald, for godt utvalgte ord og flott fremøring av seremonien, Caroline og Miles, for fantastiske veganske kaker og veldig morsom sang, Sarah, for nydelige blomsterarrangementer, Gudbrand, som kom to uker tidlig for å jobbe med forbredelsene sammen med Nora, og all den positive energien hans, Pappa, for alt arbeidet hans og ikke minst den morsomme elektriske posten, Hilde, for utrolig fint t-skjorte design, T. Marian & Co, for kjempeinnovativt arrangert danse-overraskelse, Bjarne og Cecilie, som bidro med senger til mange av gjestene, og alle dere andre hjelpsomme øybeboere!

Nora + Steven = sant

Gjestene samlet til lek...

Brudens far ror sin datter til alters

Ruth og Ingrid i glamorøse antrekk

Eldst og yngst – 87 år imellom Gubben og Ingrid

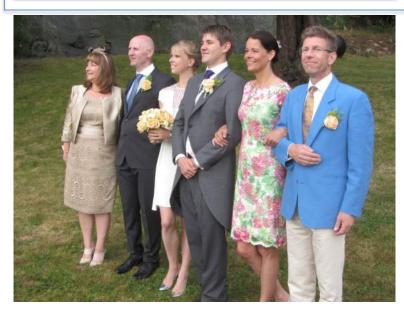
Jeg vil gjerne oppsummere bryllupet "i få ord". Noen få ord om mine egne inntrykk, der ikke nødvendigvis alt av betydning som skjedde må med. La meg først si at jeg følte meg veldig beæret over å få lov til å lede vielsesseremonien på gresset. Og det som har brent seg inn i mitt minne, er de ti minutter av dirrende magi da du i jollen under aftensolen, sammen med Harald og til Griegs musikk, gled stille inn til bryggen, tok Stevens arm og skred mot blomsterpodiet. Jeg håper du og Steven, i likhet med mange, mange av gjestene, vil huske denne stund når dere i nye lyse sommerkvelder går over gresset der det skjedde. Jeg får lyst til å gjengi et lite vers fra diktet "Le Lac" fra 1820 av den franske romantikeren Lamartine (oversatt av Kristen Gundelach):

innsjø, klipper, skog, og grotter, I som spares av Tiden, I hvis liv og ungdom kan fornyes hjelp til at av hin natt i alle falle bevares et minnes milde lys!

Ô lac! Rocher muets! Grottes! Foêt obscure! Vous, ge le temps épargne ou qu'il pet rajeinir, Gardez de cette nuit, gardez, belle nauture, Au moins le souvenir!

Hilden, Harald Ludvig

Potts + Tandberg Morris er også = sant

3, 5 nesten 4 årstider på Asperøy.

Kvelden den 28 april satte jeg kursen for Asperøy. Klokka var rundt 23 på kvelden og jeg hadde vært innom en kompis å tatt en kaffe før jeg skulle dra. Han spurte da jeg sto i døra hvor lenge jeg regna med å bli,,, "njaa,," sa jeg å dro litt på det, "ett par uker på ovnen og 2 på trappa om været er på min side og jeg får fulle dager". Det kan vel kalles de lengste fire ukene i manns minne.

Den gryende morgensola smilte til meg fra øst i sidespeilet da jeg nærma meg Lillesand. Dette så lyst ut tenkte jeg da jeg svingte av E18 i en fantastisk soloppgang. Etter litt om og men fant jeg båten og satte kurs i kjente farvann mot paradisets øy. Jeg hadde ikke vært her siden 2000 men det føltes litt som å komme hjem allikevel. Hver holme og sund, hvert nes og landemerke var velkjente og hilste meg velkommen. De var alle som brent inn i minnebrikka mellom øra på meg fra mitt forrige opphold.

Det hadde rett nok eksplodert i form av nye boliger og næringsbygg i hytt og gevær på fastlandet, men retningssansen fant allikevel kursen mot paradis uten problem.

Vel, det var en jobb som skulle gjøres så etter å ha lasta inn bagasje og verktøy, fått i meg en frokost var klokka blitt såpass att jeg kunne begynne bestille materialer og transport,,,, Auda,,, her gikk jeg på en litt uventa smell. Materialer kunne jeg bestille, men transport,, ?,, Ai ai ai,,, Jeg hadde glemt å slå over til sørlands-modus da jeg dro fra østlandet. Rett nok hadde jeg vært i telefonisk kontakt med både byggvaren og stein leverandøren i forkant, men her hadde ting skjedd i mellomtida,,, Stein mannen svarte ikke på telefon. Derimot fikk jeg kontakt med en sjarmerende kvinnelig Thailandsk molbilsvar tjeneste jeg hadde en smule kjenskap til fra før. ,,, " Himmel og hav, har fyren gitt blanke blaffen å tatt ferie i Thailand ? ja da er ikke han her på mange uker " tenkte jeg.

Neste på lista, Monter. Der var det mer enn nok materialer å bestille, men transporten ? ,,, kanskje 2 og en halv ukes venting... Nei nei nei,,,,, dette må vi få løst. Å det løste seg, som det meste gjør her på sørlandet. Bare ikke kjør østlandsk stress så ordner alt seg. Litt diplomati samt Asperøys gode rykte ordner det meste.

En annen steinleverandør dukka opp der jeg kjørte fra det ene steinbruddet til det andre. Monter "fant" ett hull for levering av materialer, og på toppen av det fant jeg ut att stesønnen til min gode gamle venn, nå avdøde Ted Sandnes hadde kjøpt opp Lekterbåten og maskiner etter sin stefar og tok oppdraget å frakte ut steinpaller på strak arm. Og gud bedre for en kjekk kar og dønn flink entreprenør som den "lille" poden hadde vokst seg til Sist jeg så han var han en energisk 11 åring og rasa rundt på gårdsplassen hjemme i en minigraver

Nå var det klart for å begynne mure bakerovn, forøvrig ett nybrotts arbeid for undertegnede. Men vi tar da en utfordring, og spesielt når det er snakk om muring av "Ur-Ovnen".

Jeg hadde gjort endel undersøkelser på forhånd, og etterhvert fant jeg ut att jeg trengte mere informasjon. Den fikk jeg via en bekjent murmester i Bærum, Svein Mundal som jeg har hatt endel med å gjøre opp gjennom åra.

Svein har virkelig vært en nyttig kompis og kollega i denne jobben. Kan love att jeg veit om flere murmestere som aldri har murt en bakerovn, og i hvertfall ikke en utendørs.

Ovnen reiste seg sakte men sikkert, og etter tester har den vist seg å magasinere varmen meget godt. Det er blitt stekt pizza, svineknoker i honning og øl marinade, Bakt torsk, stekt "tjukling" (kylling på norddøl) og brød. Sistnevnte snakker vi ikke mere om annet enn att jeg har aldri bakt brød før. Overlater den jobben til eier.

Våren og forsommern gikk i ett forrykende tempo. Jeg våkna av ei nydelig sol grytidlig hver morra, og sola holdt meg med selskap til seine kvelden. Mura, grubla, grubla litt til og mura mer.

Dro ut på kvelden og landa den ene makrellen etter den andre så i matveien har jeg virkelig hatt "fiskehallen" rett uttafor døra Tenk deg da, du står og murer en bakerovn på svaberget, ser makrellen kommer jagende i stim innover sundet, legger fra deg mureskjea og tar frem fiskestanga og lander inn den nydeligste middag,,, fortsatt ikledd murebukse og vernesko. Noen som sa eksotisk?

Tida på døgnet spilte ingen rolle og var bare ett vagt minne om en verden langt bak der ett sted,,, Her ute spilte ikke klokkeslett, dag eller dato noen som helst rolle.

Jeg jobba også litt mot tida,,, trudde jeg i hvertfall. Dette med å tro en har forferdelig dårlig tid til å bli ferdig med ett prosjekt får rett nok fart på saker og ting. Men gud bedre den eftan Alexandra "åpenbarte" for meg att jeg ikke trengte bli ferdig til bryllupet var det ei gigantisk bør som letta fra mine skuldre. På ett øyeblikk så jeg Asperøy fra fugleperspektiv i og med den blytunge børa jeg selv hadde pålagt meg forsvant på ett blunk.

Tida gikk, bryllupet nærma seg og jeg hadde en jobb i Oslo i fellesferien så jeg dro hjem. Den turen kunne jeg kanskje spart meg i og med det endte med en rundtur fra AHUS til UiO og videre noen døgn full pensjon på Riksen. Long story short, Nykokt asfalt er varm, veldig varm og egner seg dårlig som fuktighetskrem...... Jeg burde takka ja da Harald mente jeg like gjerne bli værende på Asperøy og delta i bryllupet.

En ting er att jeg da hadde fått med meg det fantastiske bryllupet, en annen ting er att jeg hadde fått vært vitne til da Malte og gutta testa ut Myth Busters seinere i fellesferien.

Denne historia var så god att den kan ikke utelates. Jeg kom tilbake fra østlandet den 11 august, på natta selvfølgelig som den nattravnen jeg er. Fant båten ved bøya, men hvor var fenderne?

jaja tenkte jeg, får høre med Malthe når dagen gryr om han veit hvor dem er. Joda,,, det hadde seg slik att det regna no infernalsk en kveld. Gutta satt oppe i Vaktmanns boligen da en av nabo gutta skulle ned til båten,,, Den lå ikke så høyt i sjøen lenger som anbefalt av produsent, tvert imot hadde den tatt en Titanic og vannlinja var godt over selve båtripa. "Gode råd er kjempedyre og gjerne borte før en aner", så hva gjør vi? Jo på Myth Busters hadde de jo heva en seilbåt ved hjelp av pingpong baller, tusenvis av pingpong baller. På Asperøy er pingpong miljøet forholdsvis labert for tida, men fendere derimot finnes det mange av.

Jeg lo så godt att jeg glemte spørre om forsøket var vellykka, skjønt jeg tviler på det var fenderne som fikk heva båten til slutt.

Vi har også erfart oss det i sommer att lysarmaturer med tennere som er ute av trening kan få frem både tjuver og spøkelser. Da er det greit å ikke være hverken mørkredd, skvetten for fant, eller overtruisk.

En annen ting vi har lært oss i sommer er att når politibåten ligger uttafor byhavna og blunker til deg med sine blå lys, ja da hever vi armen og hilser høflig før vi fortsetter vår ferd hjem.

Det har vært så mange morsomme og trivelige stunder her ute den tida jeg har vært her att jeg kunne skrevet en hel bok, minst. Kanskje jeg gjør det en dag også.

Det har vært utrolig mange trivelige nye folk for meg å treffe og å bli kjent med dette året fra nær og fjern. Engelsken min har fått skjerpa seg en smule, skjønt jeg må innrømme jeg er mer dus med american-english kontra de mer lokale "versjoner" fra kanaløya. Når har dem egentlig tenkt å lære seg "engelsk" der ute ?

Det var sant nok en befrielse for meg og min engelsk praksis da vi fikk besøk fra New Zealand,,, Skjønn det den som kan.....

Høsten kom, mere jobb blei det så da blei jeg like så godt her ute jeg. Jeg er nok veldig praktisk anlagt sånn sett. Trappa fra brygga skred sakte men sikkert frem. det samme gjorde grillen og ikke minst plattingen. "Veien blir til mens man går" er det ett gammelt og klokt ordtak som sier, og slik har vel dette prosjektet vært en signatur på også.

Det begynte å skje ting i vaktmanns boligen etterhvert, og som den jeg er blander jeg meg litt inn over alt om jeg kan bidra. Håper dog att mine "innblandinger" har slått positivt ut. Gleder meg stort til å se hvordan det blir der etterhvert som det blir ferdig. Er sikker på att det blir kjempefint og ikke minst romslig både inne og ute.

Jeg har den tida jeg har vært her nede fått mange gode lokale venner og bekjentskaper. Når en blir personlig invitert til Sjøbua sitt 20 års jubileum er en vel godt innafor vil jeg tru. Så har jeg jammen hatt mine stunder der med fotball kamper på TV og blitt på fornavn med øl krana. Min fotball filosofi er tross alt: "Fotball uten øl er falsk morro", og den morroa kan ikke bli bedre enn i godt selskap av likesinnede.

Jeg har blitt på fornavn med utallige lokale dette året, og bare for å ha sagt det, den som mener sørlendingen er inneslutta og fjerne, bør tenke om igjen. Tvert imot er sørlendingen hjertelige, fredlige, hjelpsomme og vil deg vel. De går kanskje ikke rett bort til en å spør om du trenger noe men om du spør dem er dem de første til å stille opp. Har i årevis tenkt litt på dette med "sørfolket", for uansett hvor en drar i verda er det "southern" alltid litt enklere å ha med å gjørra.

Jeg har fått så mye lokal bistand når jeg har trengt det, både knytta til selve jobben her ute. slik som materialer, frakt og den slags men også av mer private karakter som fisketips og lokal historie. Når en er av den positivt nysgjerrige typen så er det av stor interesse att folk velvillig forteller når en spør. Jeg har også fått lære att hos enkelte skal en trekke fra 80% av det de forteller, men det er vel alle lokale pensjonisters, fulle rett uansett hvor en er i verda. Især lokale fiskere.

Nå i dag har jeg spylt brygga, rydda vekk paller og brask og når kvelden og mørket dukka opp har det vært indretjeneste. Litt vemodig å tenke på att jeg om ett halvanna døgn skal stenge av her ute og dra "hjemover". Skjønt hvor er egentlig hjemme for meg ? En vagabond er vel hjemme der han trives. Nesten så jeg føler meg like mye, eller kanskje mere hjemme her nede enn dit jeg skal. Kanskje av den grunn så biter det fortsatt i meg att jeg var bare 2 uker for seint ute til å få kloa i ei "sjøbu med ett småbruk på " ute i Høvåg. Det hadde kledd meg maksimalt. Vel det toget er gått og en skal ikke dvele ved det som er forbi.

I morra er det siste innsats på "Gudbrands pizza og grill" for denne gang og på fredag drar jeg til Oslo. Må si jeg gleder meg til å se folka mine nå, ikke minst jentungen som vagger rundt høygravid. Lille Theo har dato stempla sin ankomst til verden den 10 d, januar så da må en selvsagt være tilstede. Kanskje kommer han før. En ting er sikkert. Han blir født Vålerenga supporter. Hakke no valg veit du......

Nok ett fingeravtrykk av han Per er lagt igjen på Asperøy hos en storfamile som jeg er blitt så glad i. Dere er alle en så fantastisk gjeng som en bare må elske. Att en 2 dagers jobb sen høsten 1999 med å sette opp en kleberpeis skulle gi meg så mye etterhvert er en god porsjon "breathtakin". PS: Selvfølgelig har jeg satt igjen litt jobb til våren når makrellen forhåpentligvis er like tidlig ute som i år. Det skulle da bare mangle.

Takk for dette året Asperøy, Synnøve, Alexandra og Harald, Marian og Nils (Nils, håper jeg ser deg til våren), Harald og Ingvild og gutta, Malthe, Caroline og Miles, Nora og Steven, Gudbrand og Sarah, (Sarah fikk jeg hilst på i sommer også), Ivan, Sunniva og Ryan og alle andre Asperøy tilhørende samt gjester.

Takk for i år og som Vera Lynn sang: We'll meet again.,,,,,, Per.

I sommer fikk vi gleden av å bli kjent med et nytt firma ledet av Christopher Johansen, en energisk 19-åring.

Han tar alle oppdrag, det kan være plenklipping, tre-felling, båtkjøring osv.

Han er pålitelig og gjør en meget grundig jobb.

Sommeren 2014 felte han flere trær, klippet hele plenen minst en gang, inklusive fjerning av alle grenene som hadde falt ned gjennom vinteren. Og så kjørte han gjester inn og ut av Lillesand under bryllupet til Nora & Steven.

Og Christopher er ikke alltid alene, både far og farfar er gjerne med på oppdrag og bidrar med sin kunnskap og livserfaring.

GF Asperøy (kortversjon)

Dat: 01.03.2014, Til stede: SIJ, MM, HIJ, IM, AM, fraværende: SM Regnskap 2013

Tatt til etteretning. 2014 tegner seg til å bli et normalår. Likviditeten er brukbar. Til alles glede så er det konstatert at hovedhuset ikke synker!

- Oppgaver 2014
- Fjerne vekster rundt bassenget: Ivan og Sunniva
- Gjerdet skal beises
- Ivan sjekker priser på vedlikeholdsfritt gjerde
- Jolla stoffes av Ivan & Sunniva
- River'n stoffes av HIJ
- Plenklipping: Tidlig mai: Marian, Sent mai: HIJ, Tidlig juni: Ivan, Sent juni: Alexandra
- Alle gjør sine respektive stier:, Alexandra til nordre båthus & nye sløyfen på østsiden ut fra Ivans sti, Ivan (& Nora): Ivans sti, Mormor – Henschien løypa, Marian – toppen Ludvig – Sydsiden
- Marian tar ansvar for levering av sjekta i år
- Alle familier må fylle en søppelsekk.

Byggeprosjekter

Marian & Nils starter bygging av ny hytte i høst

Alexandra (Per) skal bygge en pizzaovn ved stangen

Hønsehuset skal kanskje restaureres

Ivan & Sunniva vil undersøke om loftet i HH kan brukes som soverom/stue

Ivan overtar som President av sameiet frem til GF 2016.

Vi takker samtidig Harald Ludvig for fantastisk innsats.

Quiz

Spørsmål Svar

3p@rsiliai	Svai
52 W in a Y	
7 E in a H	
40 days in L	
3 W M	
32 P of the C	
SW and the 7 D	
7 C in the W	
7 W of the W	
3 B M	
8848 H of E in M	
1912 S of th T	
AB and the 40 T	
1.44 MB in a FD	
13 S on the A F	
4 W on a C	
4 W and a F	
50 W T L Y L	
1969 F M on th M	
168 H in a W	
2 Q in a H	
13 T in a GS	
4 S in a C P	
63360 I in a M	
26 M in a M	
9 L of a C	